

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5399

гр. София, 02.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

като разгледа докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20231110158111 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от К. К. М. срещу „..... АД, която отговаря на изискванията за редовност, а предявения с нея иск е допустим.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът не е подал отговор на исковата молба.

Ищецът е представил писмени документи, които са допустими и относими, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

В исковата молба е релевирано искане за задължаване на ответника да представи в оригинал процесния договор за паричен заем, погасителен план, стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация, искане за отпускане на кредит и общи условия към него, като съдът намира искането за допустимо и относимо, като следва да бъде задължен ответника да представи заверен препис от документите, като към настоящия момент представянето на посочените документи в оригинал не е необходимо.

Ищецът е направил искане за задължаване на ответника да представи справки и извлечение от счетоводството си за всички извършени плащания в това число платежни нареждания за погасени вноски по кредита, разписки, извадка от счетоводните книги по Договор за паричен заем № 4393473, което искане съдът намира за допустимо и необходимо, поради което следва да бъде уважено.

От ищеца е направено искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза по поставени в исковите молби задачи, което се явява основателно и следва да бъде уважено.

Неоснователно е искането на ищеца за задължаване на трето неучастващо по делото лице да представят счетоводни документи - справки за извършени плащания, платежни нареждания, разписки и т.н., с оглед релевираното доказателствено искане за допускане на ССЧЕ.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **08.04.2024г.** от **14:50** часа, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение.

ПРИЕМА представените от ищеца писмени документи като доказателства по делото.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК „.....“ АД в **едноседмичен срок** от получаване на определението да представят заверен препис от всички налични документи,

свързани с Договор за паричен заем № 4393473 от 07.02.2022г., включително но не само Договор за паричен заем № 4393473 от 07.02.2022г., Стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредити, погасителен план, общи условия, договор за предоставяне на поръчителство № 4393473 от 07.02.2022г., погасителен план и общи условия към последния. При неизпълнение съдът по реда на чл. 161 ГПК може да приеме за доказани фактите и обстоятелствата, за чието доказване страната е създала пречки.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190 ГПК „.....“ АД в **едноседмичен срок** от получаване на настоящото определение да представи заверено копие от справки и извлечение от счетоводството си за всички извършени плащания в това число платежни нареждания за погасени вноски по кредита, разписки, извадка от счетоводните книги по Договор за паричен заем № 4393473. При неизпълнение съдът по реда на чл. 161 ГПК може да приеме за доказани фактите и обстоятелствата, за чието доказване страната е създала пречки.

ДОПУСКА съдебно-счетоводна експертиза със задачи, поставени в исковата молба.

Определя депозит в размер на **300 лева**, вносими от ищеца в **едноседмичен срок** от получаване на определението по сметка на СРС.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза В. Д. П., със специалност счетоводство и контрол.

Да се уведоми вещото лице след представяне на доказателства за внесен депозит.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искания на ищеца.

ИЗГОТВЯ следния проект за доклад на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Предявен е от К. К. М. срещу „.....“ АД осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати за сумата от **25,00 лева**, частична претенция от 782,30 лева, недължимо платена по недействителен Договор за потребителски кредит № 4393473 от 07.02.2022г., ведно със законната лихва от подаването на исковата молба - 23.10.2023г. до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че на 07.02.2022г. е сключил с „.....“ АД договор за кредит № 4393473, по силата на който това лице му предоставило сумата 1500,00 лева, с вид на вноската двуседмична, при посочен ГПР 47,92 % и ГЛП 40 %. Посочва, че по договора страните се съгласили задълженията на кредитополучателя да бъдат обезпечени при едно от следните условия: две физически лица поръчители, отговарящи на кумулативно посочени в договора условия, банкова гаранция или представяне на сключен договор за гарантиране на задълженията с дружество, одобрено от кредитодателя. На същата дата с „Файненшъл България“ ЕООД бил сключен договор за предоставяне на гаранция № 4393473, по силата на който ответникът бил поел задължение да обезпечи задълженията на кредитополучателя по договора срещу заплащане на възнаграждение в размер на 598,18 лева - платими разсрочено на падежите на вноските по договора за кредит и заедно с тях. Задълженията по договора за поръчителство се твърди да са изцяло погасени от ищеца. Навежда твърдения, че договорът за потребителски кредит, както и договорът, за поръчителство са нищожни на основание чл. 22 от ЗПК вр. чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗД, тъй като противоречат на законоустановените императивни правила. Смята, че същите са нищожни на основание чл. 10, ал. 1 вр. чл. 22 от ЗПК, тъй като не била спазена предвидената от закона форма. Посочва, че всички разменени между доставчиците и потребителя електронни съобщения не отговарят на императивните изисквания на ЗЕДЕУУ, тъй като не била спазена предвидената процедура за удостоверяване на техния действителен автор. Смята, че е нарушено изискването процесните договори да са написани по ясен и разбираем начин, като всички елементи на договорите да се представят с еднакъв по вид, формат и размер шрифт - не по-малък от 12, в два екземпляра - по един за всяка от страните по договорите. Посочва, че не са му предоставени подписани от кредитодателя Общи условия към договора за

потребителски кредит, същият не се е съгласил с тях, не ги е подписал, респ. последните не го обвързват. Счита, че договорът за потребителски кредит е нищожен на основание чл. 11, ал. 1, т. 7 вр. чл. 22 от ЗПК, тъй като не е посочен съществен елемент от неговото съдържание, а именно общият размер на кредита. Сочи, че Договорът за потребителски кредит е нищожен на основание чл. 11, ал. 1, т. 10 вр. чл. 22 от ЗПК, тъй като не е налице съществен елемент от неговото съдържание, а именно годишният процент на разходите /ГПР/ по кредита, както и общата сума, дължима от потребителя, при посочване на взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите, по определения в приложение № 1 към ЗПК начин. Посочва, че липсва ясно разписана методика на формиране на ГПР по кредита, а именно кои компоненти точно са включени в него и как се формира посоченият в договора ГПР от 47,92 %, е в пряко противоречие с императивните изисквания на чл. 19, ал. 1 вр. чл. 10, ал. 2 и чл. 10а, ал. 2 и 4 от ЗПК, като в договора единствено е посочен фиксиран лихвен процент по заема от 40,00 %, без обаче да става ясно как тази стойност се съотнася към ГПР по договора. Освен посочената възнаградителна лихва, в съдържанието на договора не са включени всички останали такси и разходи, индивидуализирани по вид и размер, и водещи до различен размер на ГПР от посочения. Твърди, че в договора за потребителски кредит е налице грешно посочен размер на ГПР, а действителният такъв /в размер на 105,02 % за конкретния договор/ е над максимално установения праг на ГПР, предвиден в императивната разпоредба на чл. 19, ал. 4 от ЗПК, като в тази връзка не е посочена и общата сума, дължима от доверителя ми. Посочва, че ответникът е свързано лице с кредитодателя, като разходът по договора за поръчителство е сигурен и изначално известен на кредитора, същевременно възнаграждението за поръчителя не е включено в ГПР, с което се заобикаля чл. 19, ал. 4 ЗПК. На това основание счита и че договорът за кредит е недействителен на основание чл. 22 ЗПК, вр. с чл. 11, ал. 1, т. 10 ЗПК, тъй като в ГПР не е включено възнаграждението по договора за поръчителство. Счита, че и договорът за предоставяне на поръчителство е нищожен - лишен от основание, тъй като в полза на потребителя не се предоставя услуга, с него не се цели реално обезпечаване на договора за заем, тъй като в договора за поръчителство се уговаря възнаграждение, което впоследствие ще бъде разпределено като печалба на „Файненшъл България“ ЕООД, доколкото с ответника са свързани дружества, цели се да се заобиколи чл. 19, ал. 4 ЗПК, както и поради противоречие с добрите нрави, тъй като сумата, която е уговорена като възнаграждение е в размер на повече от половината от сумата по отпуснатия заем. Сочи, че според разпоредба на чл. 19, ал. 4 от ЗПК, ГПР не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове или във валута, определена с постановление на Министерския съвет на Република България, което означава, че лихвите и разходите по кредита не могат да надхвърлят 50 % от взетата сума, с оглед на което счита, че на основание чл. 19, ал. 5 от ЗПК, клаузи в договор, надвишаващи определените по ал. 4, са нищожни. Навежда твърдения, че грешното посочване на размера на ГПР следва да се приравни на хипотезата на непосочен ГПР по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 10 от ЗПК, респективно целият договор следва да се обяви за недействителен на основание чл. 22 от ЗПК. Твърди, че клаузата за възнаградителна лихва /ГЛП/ е нищожна поради противоречие с добрите нрави, тъй като надвишава трикратния размер на законната лихва за необезпечени заеми, респ. двукратния размер на законната лихва за обезпечени заеми. На самостоятелно основание счита, че Договорът за потребителски кредит е нищожен на основание чл. 11, ал. 1, т. 11 вр. чл. 22 от ЗПК, тъй като не е посочен съществен елемент от неговото съдържание, а именно условията за издължаване на кредита от потребителя, включително погасителен план, съдържащ информация за размера, броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски, последователността на разпределение на вноските между различните неизплатени суми, дължими при различни лихвени проценти за целите на погасяването. Твърди, че в договора не е посочен съществен елемент от неговото съдържание, а именно наличието или липсата на право на отказ на потребителя от договора, срока, в който това право може да бъде упражнено, и другите условия за неговото упражняване, включително информация за задължението на потребителя да погаси усвоената главница и лихвата съгласно чл. 29, ал. 4

и 6 от ЗПК, както и за размера на лихвения процент на ден. Посочва, че са налице са явно неизгодни условия по процесния договор с оглед драстичното несъответствие и несъразмерност в стойността на насрещните престации. В условия на евентуалност, в случай, че съдът приеме договорите за валидни и действителни, посочва, че са нищожни на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 от ЗЗД поради нарушение на закона, чл. 26, ал. 1, пр. 2 от ЗЗД поради нарушаване на добрите нрави, респективно на основание чл. 146 от ЗЗП поради неравноправност, отделните клаузи от процесиите договори. Навежда твърдения, че съгласно разпоредбата на чл. 23 от ЗПК „Когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита“. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът не е подал отговор на исковата молба.

УКАЗВА на ищеца, че носи доказателствената тежест да установи при условията на пълно и главно доказване извършеното плащане на исковата сума в полза на ответника на основание процесния договор.

УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е да докаже: наличие на основание за получаване на платените от ищеца иски суми, а именно валидно обвързващи страните договорни клаузи, предвиждащи погасяване на отпуснатия заем в размерите на така извършеното плащане.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 7, ал. 3 ГПК съдът следи служебно за наличие на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощени за целта процесуални представители, за които следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____